

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ PRAW CZŁOWIEKA

SEKCJA CZWARTA

SPRAWA KAZIMIERCZAK przeciwko POLSCE

SKARGA nr 33863/96

WYROK (skreślający) - 27 lipca 2000 r.

Europejski Trybunał Praw Człowieka (Seksja Czwarta), zasiadając jako Izba złożona z następujących sędziów:

Pan G. Ress, *przewodniczący*,

Pan A. Pastor Ridruejo,

Pan L. Caflisch,

Pan J. Makarczyk,

Pani N. Vajić,

Pan M. Pellonpää,

Pan V. Butkevych, *sędziowie*

oraz Pan V. Berger, *kanclerz Sekcji*,

Obradując na posiedzeniu zamkniętym w dniu 6 lipca 2000 r.,

Wydaje następujący wyrok, który przyjęto w wyżej wymienionym terminie:

POSTĘPOWANIE

1. Sprawa została wniesiona do Trybunału przez Rząd Polski („Rząd”) w dniu 29 września 1999 r., w ciągu trzymiesięcznego okresu wyznaczonego przez były art. 48 (b) Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności („Konwencja”). Wywodzi się ona ze skargi (nr 33863/96) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, wniesionej do Europejskiej Komisji Praw Człowieka („Komisja”) na gruncie byłego art. 25 Konwencji, przez obywatela polskiego, Pana Janusza Kazimierczaka („skarżący”), w dniu 30 kwietnia 1996 r. Skarżący złożył skargę, między innymi na gruncie art. 5 ust. 3 Konwencji, na długość jego tymczasowego aresztowania. W dniu 27 października 1998 r. Komisja (Izba Druga) uznała skargę za dopuszczalną. W swoim sprawozdaniu z dnia 31 maja 1999 r. (były art. 31 Konwencji) wyraziła ona swoją jednomyślną opinię, że miało miejsce naruszenie art. 5 ust. 3 Konwencji.

2. W postępowaniu przed Trybunałem Rząd reprezentowany był przez Pełnomocnika, Pana K. Drzewickiego z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

3. W dniu 6 grudnia 1996 r. panel Wielkiej Izby zdecydował, że sprawa powinna być rozpoznana przez jedną z sekcji (art. 100 ust. 1 Regulaminu Trybunału). W konsekwencji skargę przydzielono do Sekcji Czwartej.

4. W dniu 14 kwietnia 2000 r. Rząd poinformował Trybunał, że skarżący zmarł w dniu 28 lutego 1998 r.: Rząd zwrócił się o skreślenie skargi z listy spraw Trybunału.

5. W związku z powyższym Izba, ustanowiona w ramach Sekcji podjęła decyzję o zrezygnowaniu z ustnej rozprawy w niniejszej sprawie.

FAKTY

6. W dniu 24 lipca 1995 r. skarżącego oskarżono o dokonanie zabójstwa i tymczasowo aresztowano. W dniu 29 maja 1996 r. Prokurator Rejonowy w Otwocku wniósł do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie akt oskarżenia. W trakcie procesu skarżący wniósł kilka wniosków o zwolnienie. Został zwolniony w dniu 28 stycznia 1998 r.

PRAWO

7. W dniu 14 kwietnia 2000 r. pozwany Rząd poinformował Trybunał, że skarżący zmarł w dniu 28 lutego 1998 r. Rząd zwrócił się o skreślenie skargi z listy spraw Trybunału, na zasadach art. 37 ust. 1 Konwencji.

8. Art. 37 ust. 1 Konwencji we właściwym zakresie brzmi:

„Trybunał może w każdej fazie postępowania zdecydować o skreśleniu skargi z listy spraw, jeżeli okoliczności prowadzą do wniosku, że: (...)

c) z jakiegokolwiek innej przyczyny ustalonej przez Trybunał nie jest uzasadnione dalsze rozpatrywanie skargi.

Jednakże Trybunał kontynuuje rozpatrywanie skargi, jeśli wymaga tego poszanowanie praw człowieka w rozumieniu Konwencji i jej Protokołów.”

9. W tych okolicznościach Trybunał stwierdza, że nie istnieją dłużej podstawy do kontynuowania rozpoznawania skargi. Co więcej, Trybunał nie stwierdza istnienia podstaw natury ogólnej, jak określa to art. 37 ust. 1 *in fine*, które powodowałyby konieczność zbadania skargi na podstawie tego artykułu.

10. Dlatego też sprawa powinna być skreślona z listy spraw.

Z tych przyczyn, Trybunał jednomyślnie

POSTANAWIA SKREŚLIĆ SPRAWĘ Z LISTY.

Sporządzono w języku angielskim oraz notyfikowano na piśmie w dniu 27 lipca 2000 r., zgodnie z art. 77 ust. 2 i 3 Regulaminu Trybunału.

Vincent Berger
Kancelarz

Georg Ress
Przewodniczący